

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Priuatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

quatuor, & quinque posita fuere: nec ita minor difficultas fuit in
rei natura & qualitate. Quia enim vnum, alius terra, alius aqua,
aerem alius, ignem alius, & sic de aliis: ita vt quidam infinita prin-
cipia opinantur. *Ioan. Franc. Picus. Mirandul. in examine Sa-
nitatis doct. Gent. l. 1. c. 10.*

De principis rerum naturalium multa Plutarchus collegit. *Lib.
1. de placitis Philosophorum, cap. 3.*

Veteres quando principium rerum agendarum totius esse di-
midium dicunt, in lingulis rebus curandum esse monent, vt recte
ordiamur. Quamuis autem per excessum id dicere videntur, mihi
tamen minus ab illis quam ipsa veritas exposcat, dici videtur. Po-
terit enim quis confiderere dicere, non esse principium totius di-
midium, sed & insuper requiri, vt ibi inchoaueris, ad finem quo-
que animo contendas. Etenim quomodo fieri poterit, vt recta quis
ordiamur, nisi simul & consummationem propositi mente concipi-
at, sciatque quofum & ad quid, & qua ratione quod conatur effi-
cere queat? Rursum quomodo res competenter resumari pote-
runt, nisi primum recte expendas, vnde, aut quomodo, vel propter
quid, rem al quam aggredere? Quocirca non est putandum ad
dimidium duntaxat extendenda esse principia, sed ad finem vique:
eaque de re totum habendum studium tam dicentibus quam
audientibus. *Polyb. l. 5.*

In omnibus publicis rebus principia diligenter consideranda
sunt: propterea quod postea sine iunio probo & periculo ab
iam constitutus diuque retentis, discedere possunt homines. *Fr.
Guc. lib. 8.*

SENTENTIAE POETICAE.

Quida. Reme.

*Sed tamen est artis tristissima ianua nostrae,
Et labor est vntus, temporis omnia parit.
Adspice ut penses, vntus prima iuga iuuenos?
Et nona vltima em singula ledat equum?*

Ter. Heaut. 5. 3.

*Hac dum incipias gratia sunt,
Dumque ignotes: vbi cognovis, facilia.*

Hor. l. Epil. 2.

*Dimidium facti qui capis, habet: sapere aude:
Incipe.*

Anfon. Epig.

*Incipe, dimidium facti es: capisse super sit
Dimidium, rursus hoc incipe, & efficies.
Idem Monol.*

*Incipe, quicquid agas, pro toto est prima operis pars.
Plaut. Pers.*

*Si quam rem accures: scribe, aut frugaliter,
Soler illa recte sub manus succedere.*

*Atque adeo polirme, si quis querem accurate suam,
Sic et procedit, post principia denique si malus,
Aut nequam sit, male res vertunt, quas agit:
Sin autem si ueris, conueniunt frugaliter.*

*Hanc rem exoptis sum facere & callide,
Igitur proventuram bene confido mihi.*

Lucret. 1.

*Cui nisi prima fides fundat a valebit,
Haud erit, oculis de rebus quo euerentes
Confirmare animi quidquam ratione que amus.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nullum est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

*Principium nulla est origo. Nam ex principio oriuntur omnia. Cic.
1. Tusc. & in som. Scipionis.*

gone perditio, vt conferuetur. Filius egressus, & se clam
aruo perfodiendo satis vnum non esse iuuuim, secum cogit
itaq; illum diem, desperato laboris procellu, cum huius prope
um se prostrasset, acquieuit. Idem postero & tertio die huius
pater opus inspecturus egreditur: & intactum adhuc aruum esse
videns, de filio, quid illis diebus egisset, requirit. Nihil inquit
re filii intellecto: At tu, inquit singulis diebus spatium potum
sto vnum perfodisti. Cum filius oblectatus patri aliquo dictum
stionos pedes absoluisset, arui fodendi, spatium indices minus
qui animaduertit, itaque annis celeriter torum illud vni
fuerat, perfodit.

Fabula significat, difficultatem in estimandis laboribus & opo
faciendum potius, quam metiendum.

Priuatio.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Priuatio, Graece signis, us, h, & sigis, priuo dicitur: Hebr.
Schachal, & Schachol, in 1. coniugatione. Orbus sunt, vbi
est, priuatus esse aliqua. In 2. coniug. Schichol, vbi priuatio
uit. Inde Schechol. Orbis, priuatio. Est autem priuatio negatio
substantiae ab aliquo determinato genere. *secundum Arist. lib. 1.
Metaphys.*

Priuatio duplex, scilicet in priuari, & in priuato esse: prima est
contraria habitus, non autem secunda, *Ex B. Thom. in 4. dist. 1.
de malo q. 1. art. 1. & q. 2. art. 9.*

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

Priuatio & repugnantia aduentitium quiddam est. *Lib. 1. de
Nat. c. 7. T. 66.*

Ex priuatione, quae per se nihil est, etsi non inest, tamen aliqd
fit. *lib. 1. de Nat. c. 7. T. 75.*

Priuatio sepe ei, qui animi aciem ad id malum, quod est in
tenderit, non esse omnino videbitur. *Lib. 1. de Nat. c. 9. T. 11.*

In priuatione subiecta est natura quaedam, de qua priuatio dicitur.
Lib. 2. 3. Metaph. c. 2. T. 4.

Priuatio est habitus quodammodo. *Libro 2. 4. Metaphys. c. 1. T. 17.*

Priuatio est natura contraria vniuersae speciei. *Plat. l. 1. de
Priuatione non est qualitas, vel qualis, imo qualitas eorum, vt
silentium vocis vel alterius cuiuscunque vacatio nam priuatio est
negatio, quale in affirmatione consistit. Idem Eun. 2. lib. 1. c. 4.
cap. 13.*

Priuationes, stilla, quorum dicuntur priuationes, sunt quatuor
ipsae quoque qualitates erunt. *Idem Eun. 1. 3. c. 19.*

Priuatio nec ipsa per vim propriam bono aduersatur, materialis
enim priuatio vim nullam habet, particularis non vt priuatio, sed
qua ratione non est priuatio, vniuersam vim aliam habet, quatenus
enim particularis est defectus boni, nondum est malum, quae
si non sit vltra particularis, simul & ipsa natura mali dicitur. *Dion.
Areopag. de diuinis nominib.*

Priuationes in affectis eius quodammodo sunt species, tamen
non sunt? ad vniuam enim entis potentiam etiam ipse habet
perant debilem quandam ensidem imaginem. *Prud. d. Theog. per
p. 74.*

Priuationes quandoque eligimus magis, quam habere bonum
boni. *Pic. Plat. P. armen. c. 46.*

Priuationem absque habitu considerare non possumus. *Idem
Plat. Sophist. c. 18.*

Priuatio ex habitu cognoscitur, & rectum & sui obliqua est
index. *Ioan. Franc. Pic. Mir. de praerogatione lib. 3. c. 1.*

Priuationem vocat Moyses tenebras. *Ioan. Franc. Pic. Mir. in
Heptap. l. 1. c. 2.*

Priuationes sunt de genere non entium, cum de se sint abren-
contradietionis extremum. *Ioan. Franc. Pic. Mir. in epist. ad
Euenim.*

Priuatio in simplicis rei ortu, mutationis in materiae causa est ef-
ficientis. *Jacob. Carpent. in Actin. c. 7.*

Probitas.

DEFINITIONES ET ETYMOLOG.

Probitas est prudens bonitas: quae mentes à se omnem er-
ritum prohibent rationis motum. Cuius contrarium, Facinus
vel improbitas, vt opinantur quidam, flagitium: quocumque
mentem solam tangit. Probum Festus hominem vocat, qui se pro-
hibet à malefaciendo. Alii probum dicit volunt: quod pro-
bitum, metaphorsè sumpta à metalis, Hebr. Probus, vt bonus appo-
latur. *Chasab. 1. Sacer, pius beneficius, misericors, à verbo Chasab.*

PC
POLYANT